

Het onsmakelijke verhaal van de voyeur die stiekem vrouwen filmde in de douches van een Gentse sporthal bewees het voor de zoveelste keer: naaktfoto's die online gedeeld worden, zijn de grootste nachtmerrie van veel vrouwen. Niet alleen voyeurs maken zich schuldig. Een boze ex, een afgewezen vriend of een onbekende hacker: achter elke virtuele hoek loert het gevaar. Humo snoof de ranzige geur op in chatboxen en op *sharesites* waar foto's van honderden naakte Vlaamse *girls next door* gretig gedeeld en verkocht worden. **SAMMY SOETAERT**

Online voyeurs: honderden Vlaamse meisjes geven zich ongewild bloot

‘Bij elke man die ik tegenkwam, hij het? Heeft hij mijn topless

dacht ik: weet foto's gezien?’

Je staat op Anon-IB.' Die zin en een link stonden in de anonieme e-mail die Sandra (24) enkele maanden geleden kreeg. De link bracht haar naar één van de honderden pagina's op een notoire pornosite. Het was het begin van een emotionele rollercoaster en een lange lijdensweg. **SANDRA** «Daar stond ik dan, topless op die vunzige site. Met foto's waarvan ik niet eens wist dat ze nog bestonden. Ze waren vijf jaar geleden gemaakt, op een festival. Je weet hoe dat gaat, je stapt na een dag feesten samen met je vriend in je tent. Je hebt wat gedronken, je lacht en je bent uitbundig...

»Ik sukkelde om mijn topje uit te trekken, en mijn toenmalige vriend en ik kregen

allebei de slappe lach. Hij nam gekscherend een foto met zijn gsm: ik met mijn hoofd vast in mijn topje, met mijn buik bloot. Daarna nog een foto: ik nog steeds vast in mijn topje, mijn bh zichtbaar. En dan nog één in mijn bh, net nadat ik de strijd van mijn topje gewonnen had. Toen ging mijn bh uit, en hij bleef foto's nemen. Nu vind ik dat dom en naïef, maar op dat moment voelde het gewoon oké. Ik lach uitgelaten op de foto's, gespeeld verontwaardigd. We hadden een heel goeie relatie, ik had het volste vertrouwen in hem.» **HUMO Was je beschaamd toen je die foto' van jezelf terugzag?** **SANDRA** «Ik schaamde me om topless op een pornosite te staan, dat spreekt voor zich. Ik voelde een mengeling van schaamte, walging en blin-

de paniek. Ik walgde van het idee dat wildvreemden me naakt konden zien, terwijl ze weet ik veel wat aan het doen zijn. Ik walgde ook van mijn ex, de enige echte schuldige. De blinde paniek kwam meteen daarna. Bij elke man die ik zag, dacht ik: 'Weet hij het? Heeft hij me gezien?' Elke collega, elke man in de supermarkt, elke man in de tennisclub: bij de minste blik altijd weer dat nare gevoel.

»Ik durfde de eerste dagen bijna niet meer de deur uit. Ik kreeg ook angst voor de reacties van familie en vrienden. Wat zouden mijn vriendinnen zeggen? Wat zouden mijn ouders van me denken? En nog erger, mijn schoonouders. Zij die altijd zo hard hamerden op 'goeie manieren hebben' en 'je normaal gedragen'.

De angst verlamde me helemaal. Mijn sociale leven leed er enorm onder.» **HUMO Heb je actie ondernomen tegen die website?** **SANDRA** «Ik heb veel pogingen gedaan om de foto's offline te krijgen, zonder reactie of resultaat. Er stond een procedure op de website om foto's te laten verwijderen, maar ik heb nooit enige respons gekregen. Beleefd vragen, dreigen met advocaten, niks hielp.

»Ik heb het enorme geluk gehad dat die website plots offline gegaan is. Hoe dat kwam, weet ik niet. Toen de site weer online ging, waren alle oude foto's verdwenen, ook die van mij. Toch blijft de vrees dat ze altijd nog ergens kunnen opduiken.»

HUMO Heeft de publicatie van jouw foto's gevolgen gehad

voor jouw ex-vriend?

SANDRA «Mijn ex-vriend werd ondervraagd, maar ontkende in alle toonaarden dat hij de foto's online had gezet. Hij was zelf het slachtoffer geweest van hackers, heeft hij verklaard. Verder heb ik er niks meer over gehoord. Er is nooit een straf uitgesproken in de zaak.»

Het parket geeft toe dat het moeilijk is om daders voor de rechter te krijgen. Vaak omdat slachtoffers de weg naar politie en justitie niet vinden. **SPEURDER** «Ondanks de duidelijke omvang van het probleem, komen er bij ons weinig klachten binnen. Veel slachtoffers weten niet eens dat hun foto's circuleren. Als ze het wel weten, houdt schaamte hen vaak tegen om stappen te ondernemen.»

DOORGEEFLUIK

Voor slachtoffers is het dikwijls bang afwachten. Waar zullen hun foto's nog meer opduiken? Wat gebeurt er op die dubieuze websites? En wie zijn de bezoekers?

We surfen naar Anon-IB, de website waar de foto's van Sandra opdoken. Wat meteen opvalt, is dat registreren met een profiel of via e-mail niet hoeft, de website is vrij toegankelijk. Ze heeft nochtans maar één doel: buitgemaakte foto's van schaars geklede en naakte vrouwen delen. Foto's die duidelijk voor privégebruik bestemd waren.

Hoe die foto's buitgemaakt werden en wat de personen die erop staan daarvan vinden, is voor de site van geen enkel belang. Dat Anon-IB erin slaagt om online te blij-

ven ondanks tientallen pogingen om ze op legale wijze te muilkorven, komt omdat de servers voortdurend van locatie veranderen: Rusland, Panama, Barbados, de Maagdeneilanden en nog tientallen andere, meestal exotische bestemmingen. Als de autoriteiten er toch eens in slagen om de site offline te halen, duikt er binnen de kortste keren een nieuwe versie op.

Op het Belgische luik van de website vinden we vooral bikini-, modellen- en Instagramfoto's, en af en toe een streepje naakt. De meeste vrouwen zijn nobele onbekenden, hier en daar duikt een vertrouwd gezicht op. We zien onder meer Temptation Island-verleidster **Jolyn Deboevere** voorbijkomen. Bezoekers van de website kunnen vragen stellen aan andere gebruikers. Vrouwen uit de buurt zijn blijkbaar in trek. 'Iemand iets uit Harelbeke?'

Ook opvallend: wie zijn ex-vriendin poedelnaakt te kijk zet en daarbij haar naam, voornaam, adres of zelfs werkgever vermeldt, wordt meteen teruggefloten door andere gebruikers. Dat gebeurt niet uit mededogen, maar omdat meisjes die zichzelf googelen kunnen ontdekken dat ze op de website staan. Om de naam van de vrouw toch bekend te maken, posten gebruikers vaak de letters apart in commentaren onder de foto. Onvindbaar voor zoekrobots, maar wél duidelijk voor de gebruikers.

Onze zoektocht levert uiteindelijk een dertigtal foto-reksen van meisjes op die niet voor het grote publiek bestemd waren. Selfies voor een vriendje of naaktbeelden gemaakt door datzelfde vriendje. Dat lijkt nog mee te vallen, maar dan valt ons iets merkwaardigs op in de commentaren onder de foto's. Gebruikers verwezen regelmatig naar andere sites: 'Deze stond

al op Volafile.' 'Iemand een Discord-invite?' 'Iemand ruilen via Unseen?' Die drie sites zie we vaak terugkomen. Is Anon-IB dan geen eindstation maar een doorgeefluik?

VERPLEEGSTER IN BH

Volafile en Discord zijn websites met een eerbaar doel. Nogal wat bedrijven gebruiken ze om bestanden te delen. Volafile lijkt wat op het bekendere WeTransfer, maar dan met een chatfunctie. Gebruikers kunnen overleggen terwijl ze bestanden delen.

In Volafile werk je samen in 'kamers', waarvoor je een code nodig hebt. Op Anon-IB duiken die codes op in de commentaren onder de foto's. Eén zo'n code brengt ons in een kamer die 'Vlaanderen mijn land' heet. In de chatbox zijn 198 personen online. De chat loopt vol met berichten in het Nederlands, vergelijkbaar van inhoud met die op Anon-IB. Een lange lijst toont geüploadede foto's en video's. Dat blijken er respectievelijk 317 en 6 te zijn. Tientallen Vlaamse meisjes worden open en bloot gedeeld. Soms staat hun naam in de bestandnaam van de foto, soms deelt de uploader hun naam in de chat.

Op sommige foto's verraden een fuifposter, een rondslingerend weekblad of een studentenlint dat het slachtoffer uit Vlaanderen komt. Op een fotoreeks toont een jonge Limburgse verpleegster haar bh en meer, haar ziekenhuisbadge duidelijk leesbaar. Op een andere foto zien we een auto met Belgische nummerplaat, op de motorkap een naakte dame van middelbare leeftijd. Op de volgende een meisje naakt op bed, aan de muur hangt een sjaal van Club Brugge. Dan volgt een regelrechte seksscène, een festivalbandje van Pukkelpop 2015 duidelijk zichtbaar om de pols. En zo gaat het maar

Online voyeurs

► door. Foto's op Volafile verdwijnen vanzelf na 48 uur. De 317 foto's uit die groep zijn dus een beperkte momentopname. Voortdurend komen er nieuwe foto's bij.

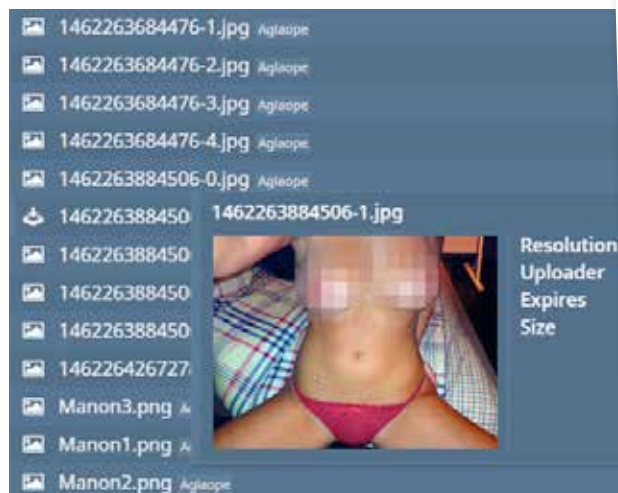
De chatroom die we onderzochten werd gesloten omdat er ook foto's van minderjarige meisjes opdoken. Nog geen dag na die sluiting was er al een alternatieve chatroom online, een fenomeen dat zich telkens herhaalt. Als de Vlaamse kamer op Volafile gesloten wordt, zijn op Anon-IB de vragen naar de code van de nieuwe chatroom niet te tellen.

Omdat gebruikers zo makkelijk toegang krijgen tot de chatrooms, omdat ze bijna ongelimiteerd foto's kunnen uploaden en door de gebrekkige controle door moderators trekt Volafile veel malafide gebruikers aan. Naast de Belgische chatrooms zijn er nog honderden andere actief, met gevleugelde titels als 'share your sluts', 'stolen naked pics' en 'exposed for all to see'.

Hetzelfde verhaal bij Discord. Die website maakt het gamers makkelijk om in real-time te communiceren met meerdere teamgenoten. De website heeft ook een chatfunctie, waarin gebruikers bestanden kunnen delen. Die was oorspronkelijk bedoeld om screenshots of video's van mooie acties te posten. Maar ze werd al snel misbruikt voor minder nobele bedoelingen.

718 NAMEN

Op Volafile vinden we een uitnodiging voor een groep op Discord. Daarmee krijgen we toegang tot een netjes gestructureerde chatroom, met aparte subrooms voor provincies, steden en gemeentes. Er zijn ook aparte afdelingen voor hogescholen - PXL, Arteveldehogeschool -, festivals - Lokerse Feesten, Pukkelpop, Dour - en zelfs voor beroeps-

In tientallen onlinechatgroepen ruilen mannen duizenden gestolen naaktfoto's van meisjes alsof het Paninistickers zijn.

groepen - agentes, leraressen. In nagenoeg elke room staan meerdere meisjes, die duchtig becommentarieerd worden. Namen, e-mailadressen, woonplaatsen en bedprestaties worden zonder gêne gedeeld. En dat gebeurt open en bloot, je hoeft enkel de links te volgen die overal op sites als Anon-IB gepost worden.

Gebruiker 'Ronny' post een screenshot van een map met naakte Vlaamse meisjes. In die map staan tientallen submappen, met als bestandsnaam de voor- en familienaam van het meisje in kwestie. Ronny biedt aan om enkele van zijn 'veroveringen' te delen met wie online is. Ene ADI vraagt om Ashley C. en even later deelt Ronny een hele set naaktfoto's van haar. Hetzelfde gebeurt nog een paar keer, maar dan met

foto's van andere meisjes. Een snelle telling van het aantal mappen in het bestand van Ronny leert dat hij foto's heeft van minstens 150 meisjes. En de bestandsnaam van zijn screenshot - deel 2.jpg - doet vermoeden dat hij er nog veel meer heeft.

De chat op Volafile brengt ons op het spoor van nog een ander platform, Unseen. Dat werd opgericht om de communicatie van organisaties te beschermen tegen hacking, bedrijfspionage en stijgende overheidscontrole. Ook Unseen wordt door Vlaamse voyeurs misbruikt. Op Discord, Volafile en Anon-IB zien we gebruikers hun Unseen-account posten, met de vraag om te ruilen. Discord en Volafile zijn makkelijk te bereiken en dat houdt veel mensen tegen om daar iets te

posten. Unseen is veel meer afgeschermd. Daar kan je rechtstreeks en anoniem met één andere gebruiker chatten en bestanden delen.

Op Unseen wordt pas echt de omvang van het probleem in Vlaanderen duidelijk. We maken een account aan en spreken enkele van de meest actieve gebruikers aan. Op de vraag hoeveel meisjes hij heeft, antwoordt de eerste '480'. Of het allemaal Belgische zijn? 'Ja.' En of ze allemaal naakt zijn? 'Ja.' Een tweede gebruiker post een lijst met Vlaamse namen: 350 meisjes. Een derde post een screenshot van zijn netjes alfabetisch gerangschikte bestand: 190 namen. Een snelle vergelijking van de lijsten leert dat veel namen terugkomen. Waarschijnlijk hebben deze gebruikers al foto's geruild. Na het wegstrepen van dubbele namen komen we aan een lijst met 718 meisjes. Die haalden we bij 5 gebruikers, na één bezoek van een halfuur aan Unseen.

TIEN JAAR CEL

Op Volafile zijn nu minstens twee Belgische chatrooms actief: 'La Flandre Ded-ju' en 'Flemish Private Ser-

ver'. Op Discord zitten op elk uur van de dag minstens 50 gebruikers op twee volledig Belgische *sharerooms*. Op Anon-IB staan tientallen verwijzingen naar accounts op Unseen. Veel bezoekers van die sites zijn op zoek zijn naar opwinding, met als extra prikkel de mogelijkheid om het spreekwoordelijke buurmeisje of die mooie jonge collega naakt aan te treffen. Veel andere bezoekers hebben een veel klinischer bedoeling. Zij zijn uit op het pure verzamelen. Ze zijn steeds op zoek naar andere gebruikers met een groot bestand en ruilen naaktfoto's als waren het Paninistickers.

Om aan nieuwe foto's te raken, deinzen sommige gebruikers er niet voor terug om zelf aan het hacken te slaan. Ze kraken iPhones en online opgeslagen bestanden. Maar wie niet kan of wil hacken kan ook zonder ruilmateriaal snel een aardige lijst met meisjes verzamelen. Een gebruiker op Unseen biedt me zijn volledige bestand aan voor 100 euro. Een andere gebruiker polst of ik wil betalen voor een meisje dat hij exclusief in zijn bezit heeft.

We leggen onze bevindingen voor aan het parket. **SPEURDER** «Dien hoe dan ook altijd klacht in bij de lokale politie als je slachtoffer bent van dit soort praktijken. En verzamel zelf bewijzen als je kunt: screenshots van de site, of mogelijke sporen van een hack...

»We kunnen bepaalde websites blokkeren, maar vaak zijn die via een andere server snel weer online. We gaan ook achter de ouders zelf aan, wie die foto's deelt is strafbaar. En die straffen gaan van vijf tot tien jaar cel. Als er jongeren onder de 16 jaar bij betrokken zijn, riskeren ouders zelfs tot vijftien jaar cel.» ■

« Ik walgde van het idee dat wildvreemden me naakt konden zien, terwijl ze weet ik veel wat aan het doen zijn »